

Krajinou jde poutník

Humbuk

1. Jedenkrát v podvečer přišel jsem do města,
jsem slušnej turista a žádnej parazit,
jdu krajinou, jsem vosamělej poutník,
po cestě stoletím čeká mě siesta,
i sakra tvrdej chlap chce někdy vorazit,
jdu krajinou, jsem vosamělej poutník.
2. Záchodky, propána, navěky zavřený,
požární směrnice visely na klíce,
jdu krajinou, jsem vosamělej poutník,
na "Dámách" hlídaly zavilý stařeny,
tak jsem si ulevil uprostřed ulice,
jdu krajinou, jsem vosamělej poutník.
3. Neměli vstupenky v jediným divadle,
pokladník v pokladně tvářil se záporně,
jdu krajinou, jsem vosamělej poutník,
když jsem ho přepadnul, vypadal přepadle,
nože se zaleskly, já jsem byl ve formě,
jdu krajinou, jsem vosamělej poutník.
4. Zavřený kiosky rozbil jsem na trosky,
v zadaným hotelu potýral portýra,
jdu krajinou, jsem vosamělej poutník,
personál kuchyně lelkoval nečinně,
tož jsem si zaříznul dva čokly k svačině,
jdu krajinou, jsem vosamělej poutník.
5. A pak jsem to podpálil hezky dům od domu,
vedení pověsil na sloupy nahoře,
jdu krajinou, jsem vosamělej poutník,
hlavu si nelámu pro ňákou Sodomu,
zejtra se usadím v sousední Gomoře,
jdu krajinou, jsem vosamělej poutník,
já jdu krajinou, jsem osamělej poutník ...

Rec: Jó, to už je let, panečku.

A kdepak to jsme dneska? Praha? Aha!

Dejvice? Hrdlořezy? Hostivař? Tady to bude asi dobrý!